Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 250 784 van 11 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **1. X**
2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. VAN EENOO**
Torhoutsestraat 307
8020 RUDDERVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 november 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die *loco* advocaat D. VAN EENOO verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***

U verklaarde een Afghaans staatsburger te zijn, sjiitisch moslim, geboren op 01/09/1986 in Mashad, Iran. Uw ouders waren nog voor uw geboorte uit Afghanistan gevlucht naar Iran. Op 16 april 2009 bent u in Iran religieus gehuwd met H.(…) Z.(…) (O.V. X), die eveneens de Afghaanse nationaliteit heeft en ook opgegroeid is in Iran. Jullie kregen drie kinderen samen. Omwille van de erg moeilijke situatie voor

Afghaanse vluchtelingen in Iran, vertrok u in augustus 2018 samen met uw vrouw en kinderen naar Turkije. Ongeveer twee weken later staken jullie van daaruit onder begeleiding van een smokkelaar met een bootje de zee over naar Griekenland. Na jullie aankomst daar werden jullie door de Griekse autoriteiten ondergebracht in het Moria vluchtelingenkamp op het eiland Lesbos waar jullie ongeveer zeven en een halve maand zouden verblijven. Jullie dienden er een asielaanvraag in. Omwille van het feit dat er niet genoeg plaats in het kamp was, verbleven jullie in een tent in het bos buiten het kamp. De levensomstandigheden waren er erg moeilijk. De hygiënische omstandigheden waren erg slecht en er was niet altijd genoeg voedsel. In het bos was het bovendien erg onveilig. Jullie werden er meerdere keren bestolen. Zo werd de gsm van uw vrouw gestolen, verschillende kledingstukken en ook de oorbellen van één van uw dochters. Toen u op een ochtend al heel vroeg in de rij stond bij de voedselbedeling, drong een onbekende Afghaanse man jullie tent binnen waar uw vrouw en kinderen op dat moment lagen te slapen. Hij verkrachtte uw vrouw. Nadat u vernam wat er met uw vrouw gebeurd was, sprak u hierover met enkele vrienden die wel binnen in het kamp konden verblijven. Ze stelden voor dat uw vrouw en kinderen in hun plaats in het kamp zouden verblijven. U zou met deze vrienden in de tent blijven. U sprak ook over deze feiten met een Afghaanse vluchteling die door de inwoners van het kamp verkozen was tot vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp. Hij zei dat hij niets voor u kon doen en dat u klacht moest indienen bij de politie in Mytilene. U diende geen klacht in, omdat u meende dat de politie jullie toch niet kon beschermen. U belde uw familie en schoonfamilie in Iran op en lichtte hen in over wat er gebeurd was. Jullie familieleden raadden jullie aan om zo snel mogelijk weg te gaan uit dat kamp en Griekenland te verlaten. Ze zamelden geld in voor jullie reis. U vertrok samen met uw vrouw en kinderen naar Athene. Daar verbleven jullie twee nachten bij vrienden. Daarna registreerden jullie zich in het Skaramagas vluchtelingenkamp. Omdat er hier ook geen plaats was binnen in het kamp, verbleven jullie opnieuw in een tent. Uw vrouw en uw oudste dochter F.(...) kampten ondertussen met ernstige psychologische problemen als gevolg van de verkrachting. U ging op zoek naar een smokkelaar om uit Griekenland te kunnen vertrekken. Ongeveer drie maanden later vertrokken uw vrouw en kinderen onder begeleiding van een smokkelaar met het vliegtuig naar Italië. De smokkelaar bracht hen vervolgens naar Zwitserland waar ze in een vluchtelingenkamp in Chiasso terechtkwamen. U vertrok zeventien dagen later ook met het vliegtuig naar Zwitserland. U vond er uw vrouw en kinderen terug. Jullie dienden een asielaanvraag in bij de Zwitserse autoriteiten, maar vernamen dat jullie omwille van de Dublinprocedure teruggestuurd zouden worden naar Griekenland. Om dit te vermijden verlieten jullie het vluchtelingenkamp en vertrokken naar Frankrijk. Van daaruit reisden jullie verder naar België waar jullie op 11 december 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van jullie verzoek legden u en uw vrouw de volgende documenten voor: een kopie van uw Amayeshkaart, een kopie van een oude Iraanse vluchtelingenkaart van uw vader, een kopie van de Amayeshkaart van uw vader, een kopie van een document aangaande het verblijf van uw familie in een detentiekamp in Iran, kopieën van verschillende getuigschriften van uw schoolopleiding in Iran, een kopie van de Amayeshkaart van uw schoonvader, een kopie van de Amayeshkaart van uw vrouw, een kopie van de oude Amayeshkaart van uw vrouw, een kopie van de taskara van uw vader, kopieën van jullie verblijfsdocumenten in Griekenland, een kopie van het paspoort van de smokkelaar, een kopie van het ontvangstbewijs van een geldbedrag van een wisselkantoor in Athene, medische getuigschriften bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken op naam van uzelf, uw vrouw en jullie dochter F.(...) en een psychologisch attest op naam van uw vrouw d.d. 06/10/2020 opgesteld door mevr. K. Noest, psychologe bij Solentra.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name de Eurodac Marked Hit d.d. 10/12/2019, blijkt dat u en uw vrouw reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Ofschoon u en uw vrouw aangaven hiervan niet eerder op de hoogte geweest te zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 2, 6 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 2), werd deze vaststelling niet betwist of weerlegd door jullie.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden

behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u en uw vrouw als verzoekers om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er jullie internationale bescherming werd verleend, weliswaar geconfronteerd werden met bepaalde ernstige feiten en situaties, met name de erbarmelijke en onveilige levensomstandigheden in het vluchtelingenkamp Moria op Lesbos en het feit dat uw vrouw daar het slachtoffer werd van een verkrachting door een onbekende man. Ofschoon deze feiten zeker bijzonder ernstig en verwerpelijk te noemen zijn, moet in verband hiermee worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat jullie situatie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland betreft moet daarenboven benadrukt worden dat u en uw vrouw geen concrete, soortgelijke ervaringen doen gelden temeer aangezien jullie deze lidstaat reeds verlaten hebben nog vooraleer jullie kennis hebben genomen van de bescherming die jullie er verleend werd.

Bovendien moet er op gewezen worden dat uit uw verklaringen en die van uw vrouw gebleken is dat u naar aanleiding van de verkrachting van uw vrouw geen pogingen ondernomen hebt om enige hulp of bescherming vanwege de Griekse autoriteiten te verkrijgen. Zo verklaarde u, behalve met twee vrienden in het kamp en met de zogenaamde vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp, verder met niemand anders over dit incident gepraat te hebben. Ofschoon de vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp u wel degelijk aanraadde om klacht in te dienen op het politiebureau in Mytilene, hebt u dat niet gedaan. U lichtte ook niemand van de in het kamp aanwezige medewerkers van de Griekse autoriteiten of politieagenten in. U ging er gewoon van uit dat ze u toch niet konden helpen of beschermen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 7). Ook na jullie aankomst in het Skaramagas vluchtelingenkamp in Athene maakten jullie geen melding van dit incident (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 8 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 3-4). Bijgevolg kan u niet aantonen dat de Griekse autoriteiten, die nooit op de hoogte zijn geweest van het incident, in gebreke zouden gebleven zijn wat betreft jullie toegang tot de nodige politionele of gerechtelijke bijstand, of dat deze ontoereikend zou geweest zijn.

Wat de betreft de ernstige psychologische problemen waaraan uw vrouw en uw dochter F.(...) lijden ten gevolge van dit incident, maken jullie ook niet aannemelijk dat jullie hiervoor in Griekenland geen toegang zouden gekregen hebben tot de nodige medische zorgen en/of psychologische bijstand. Uit jullie verklaringen is namelijk gebleken dat jullie in het Skaramagas vluchtelingenkamp in Athene, waarvan jullie toch verklaarden dat de directeur zeker begrip toonde voor jullie moeilijke situatie en in het bijzonder voor de problematische mentale gezondheidstoestand van uw vrouw, niet eens geïnformeerd hebben naar de mogelijkheden om een arts of psycholoog te kunnen consulteren. Uw vrouw verklaarde dat het enkel jullie bedoeling was om een smokkelaar te zoeken en zo snel mogelijk Griekenland te verlaten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 8 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 4). Bijgevolg maken jullie niet aannemelijk dat de Griekse overheid in gebreke zou geweest zijn wat betreft jullie toegang tot de noodzakelijke medische zorgen en/of psychologische bijstand, of dat deze ontoereikend zou geweest zijn.

De vaststelling dat er wat betreft u, uw vrouw en uw dochter F.(...) mogelijk indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van ernstige psychologische problemen ten gevolge van dit

incident, doet hieraan geen afbreuk, aangezien u evenmin aantoont dat deze kwetsbaarheid het jullie dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig jullie rechten uit te oefenen of dat er een ernstig risico is dat jullie zouden terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid.,Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Opnieuw dient hier te worden benadrukt dat u en uw gezinsleden Griekenland hebben verlaten vooraleer jullie op de hoogte raakten van het gegeven dat jullie er internationale bescherming werd toegekend, hetgeen u en uw gezinsleden in een geheel andere situatie zou hebben geplaatst. Immers, zoals reeds werd opgemerkt, kan u als begunstigde van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden van onderdanen van Griekenland toegang kan krijgen tot (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Daarenboven is uit uw verklaringen aangaande uw vertrek uit Griekenland en uw verdere reis doorheen Europa duidelijk gebleken dat u wel degelijk over een grote mate van zelfredzaamheid beschikt en dat u ook bereid en in staat bent om voor zichzelf en uw gezin te zorgen. U verklaarde namelijk dat u zelf het initiatief nam om met uw gezin vanuit Lesbos naar Athene te vertrekken waar u de eerste twee nachten bij vrienden kon verblijven. U zorgde er vervolgens voor dat jullie zich daar konden registreren in het Skaramagas vluchtelingenkamp waardoor u opnieuw recht had op onderdak en een financiële bijdrage vanwege de Griekse autoriteiten. Ondertussen zamelden jullie familieleden in Iran geld in voor jullie verdere reis. U zocht zelf een smokkelaar, wat u volgens uw verklaringen erg veel moeite kostte om iemand te vinden die een gezin met kleine kinderen wilde meenemen. Toen u uiteindelijk een smokkelaar gevonden had, onderhandelde u nog met die persoon over de kostprijs van de reis. Na jullie aankomst in Zwitserland besloot u om daar ook niet te blijven, maar zocht u zelf opnieuw naar mogelijkheden en vervoermiddelen om naar Frankrijk en vervolgens verder naar België te reizen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 2, 3, 4).

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopie van uw Amayeshkaart, de kopie van de oude Iraanse vluchtelingenkaart van uw vader, de kopie van de Amayeshkaart van uw vader, de kopie van het document aangaande het verblijf van uw familie in een detentiekamp in Iran, de kopieën van verschillende getuigschriften van uw schoolopleiding in Iran, de kopie van de Amayeshkaart van uw schoonvader, de kopie van de Amayeshkaart van uw vrouw, de kopie van de oude Amayeshkaart van uw vrouw en de kopie van de taskara van uw vader bevatten persoonsgegevens van u, uw vrouw en andere familieleden en ook informatie met betrekking tot jullie verblijf in Iran, wat hier niet direct in twijfel getrokken wordt. De medische getuigschriften bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken op naam van uzelf, uw vrouw en jullie dochter F.(...) en het psychologisch attest op naam van uw vrouw d.d. 06/10/2020 opgesteld door mevr. K. Noest, psycholoog bij Solentra, bevestigen jullie psychologische problemen ten gevolge van het incident met uw vrouw in Griekenland, wat ook niet betwist wordt door het CGVS. De kopieën van jullie verblijfsdocumenten in Griekenland bevatten louter informatie aangaande jullie asielaanvraag daar, wat hier evenmin betwist wordt. De kopie van het paspoort van de smokkelaar en de kopie van het ontvangstbewijs van een geldbedrag van een wisselkantoor in Athene tenslotte bevatten ook geen informatie die bovenstaande argumentatie in positieve zin kan wijzigen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er geen feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan.".

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaans staatsburger te zijn, sjiitisch moslim, geboren op 31/10/1993 in Mashad, Iran. Uw ouders waren nog voor uw geboorte uit Afghanistan gevlucht naar Iran. Op 16 april 2009 bent u

in Iran religieus gehuwd met H.(…) S.(…) H.(…) (O.V. 8.966.415), die eveneens de Afghaanse nationaliteit heeft en ook opgegroeid is in Iran. Jullie kregen drie kinderen samen. Omwille van de erg moeilijke situatie voor Afghaanse vluchtelingen in Iran, vertrokken jullie in augustus 2018 met de kinderen naar Turkije. Ongeveer twee weken later staken jullie van daaruit onder begeleiding van een smokkelaar met een bootje de zee over naar Griekenland. Na jullie aankomst daar werden jullie door de Griekse autoriteiten ondergebracht in het Moria vluchtelingenkamp op het eiland Lesbos waar jullie ongeveer zeven en een halve maand zouden verblijven. Jullie dienden er een asielaanvraag in. Omwille van het feit dat er niet genoeg plaats in het kamp was, verbleven jullie in een tent in het bos buiten het kamp. De levensomstandigheden waren er erg moeilijk. De hygiënische omstandigheden waren erg slecht en er was niet altijd genoeg voedsel. In het bos was het bovendien erg onveilig. Jullie werden er meerdere keren bestolen. Zo werd uw gsm gestolen, verschillende kledingstukken en ook de oorbellen van één van jullie dochters. Toen uw man op een ochtend al heel vroeg in de rij stond bij de voedselbedeling, drong een onbekende Afghaanse man jullie tent binnen en verkrachtte u. Toen uw man vernam wat er met u gebeurd was, sprak hij hierover met enkele vrienden die binnen in het kamp konden verblijven. Ze stelden voor dat u en de kinderen in hun plaats in het kamp konden verblijven. Uw man zou met deze vrienden in de tent blijven. Hij sprak ook over deze feiten met een Afghaanse vluchteling die door de inwoners van het kamp verkozen was tot vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp. Hij zei dat hij niets voor jullie kon doen en dat uw man klacht moest indienen bij de politie. Uw man deed dit niet. Hij belde naar jullie familie in Iran en lichtte hen in over wat er gebeurd was. Jullie familieleden raadden jullie aan om zo snel mogelijk weg te gaan uit dat kamp en Griekenland te verlaten. Ze zamelden geld in voor jullie reis. Jullie vertrokken met de kinderen naar Athene. Daar verbleven jullie eerst bij een vriend. Daarna registreerden jullie zich in het Skaramagas vluchtelingenkamp. Jullie zochten een smokkelaar. Ongeveer drie maanden later vertrok u met de kinderen onder begeleiding van een smokkelaar met het vliegtuig naar Italië. De smokkelaar bracht jullie vervolgens naar Zwitserland waar jullie in een vluchtelingenkamp in Chiasso terechtkwamen. Uw man vertrok zeventien dagen later ook met het vliegtuig naar Zwitserland waar hij jullie terugvond. Jullie dienden een asielaanvraag in bij de Zwitserse autoriteiten, maar vernamen dat jullie omwille de Dublinprocedure teruggestuurd zouden worden naar Griekenland. Om dit te vermijden verlieten jullie het opvangcentrum en vertrokken naar Frankrijk. Van daaruit reisden jullie verder naar België waar jullie op 11 december 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit een door u voorgelegd psychologisch attest d.d. 06/10/2020 opgesteld door mevr. K. Noest, psychologe van Solentra, blijkt namelijk dat u posttraumatische stressklachten hebt wat resulteert in een depressieve, angstige stemming, geheugenverlies en een gebrekkige concentratie. Het attest stelt voorts dat uw psychische toestand ook een impact kan hebben op de manier waarop u uw verhaal brengt waardoor enige voorzichtigheid en ondersteuning aangewezen is. Om aan deze noden op passende wijze tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd tijdens het persoonlijk onderhoud door de protection officer begrip getoond voor uw psychologische problemen en werden de vragen aangaande bepaalde traumatische aspecten van uw asielrelaas u ook met de nodige omzichtigheid gesteld. Er werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud ook de mogelijkheid geboden om aan te geven telkens wanneer u pauze wenste of als u even het lokaal wilde verlaten. U stelde dat u het zeker zou melden als u iets nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat het onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde motieven als uw man, Hussaini Seyed Hussain (O.V. 8.966.415). Bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming werd reeds geoordeeld dat zijn verzoek niet ontvankelijk moet worden verklaard, gezien hij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Gezien u zich op dezelfde elementen beroept, kan voor u dezelfde beslissing genomen worden. De beslissing van uw man luidt als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name de Eurodac Marked Hit d.d. 10/12/2019, blijkt dat u en uw vrouw reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Ofschoon u en uw vrouw aangaven hiervan niet eerder op de hoogte geweest te zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 2, 6 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 2), werd deze vaststelling niet betwist of weerlegd door jullie.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat

slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u en uw vrouw als verzoekers om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er jullie internationale bescherming werd verleend, weliswaar geconfronteerd werden met bepaalde ernstige feiten en situaties, met name de erbarmelijke en onveilige levensomstandigheden in het vluchtelingenkamp Moria op Lesbos en het feit dat uw vrouw daar het slachtoffer werd van een verkrachting door een onbekende man. Ofschoon deze feiten zeker bijzonder ernstig en verwerpelijk te noemen zijn, moet in verband hiermee worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat jullie situatie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland betreft moet daarenboven benadrukt worden dat u en uw vrouw geen concrete, soortgelijke ervaringen doen gelden temeer aangezien jullie deze lidstaat reeds verlaten hebben nog vooraleer jullie kennis hebben genomen van de bescherming die jullie er verleend werd.

Bovendien moet er op gewezen worden dat uit uw verklaringen en die van uw vrouw gebleken is dat u naar aanleiding van de verkrachting van uw vrouw geen pogingen ondernomen hebt om enige hulp of bescherming vanwege de Griekse autoriteiten te verkrijgen. Zo verklaarde u, behalve met twee vrienden in het kamp en met de zogenaamde vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp, verder met niemand anders over dit incident gepraat te hebben. Ofschoon de vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp u wel degelijk aanraadde om klacht in te dienen op het politiebureau in Mytilene, hebt u dat niet gedaan. U lichtte ook niemand van de in het kamp aanwezige medewerkers van de Griekse autoriteiten of politieagenten in. U ging er gewoon van uit dat ze u toch niet konden helpen of beschermen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 7). Ook na jullie aankomst in het Skaramagas vluchtelingenkamp in Athene maakten jullie geen melding van dit incident (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 8 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 3-4). Bijgevolg kan u niet aantonen dat de Griekse autoriteiten, die nooit op de hoogte zijn geweest van het incident, in gebreke zouden gebleven zijn wat betreft jullie toegang tot de nodige politionele of gerechtelijke bijstand, of dat deze ontoereikend zou geweest zijn.

Wat de betreft de ernstige psychologische problemen waaraan uw vrouw en uw dochter F.(...) lijden ten gevolge van dit incident, maken jullie ook niet aannemelijk dat jullie hiervoor in Griekenland geen toegang zouden gekregen hebben tot de nodige medische zorgen en/of psychologische bijstand. Uit jullie verklaringen is namelijk gebleken dat jullie in het Skaramagas vluchtelingenkamp in Athene, waarvan jullie toch verklaarden dat de directeur zeker begrip toonde voor jullie moeilijke situatie en in het bijzonder voor de problematische mentale gezondheidstoestand van uw vrouw, niet eens geïnformeerd hebben naar de mogelijkheden om een arts of psycholoog te kunnen consulteren. Uw vrouw verklaarde dat het enkel jullie bedoeling was om een smokkelaar te zoeken en zo snel mogelijk Griekenland te verlaten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 8 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 4). Bijgevolg maken jullie niet aannemelijk dat de Griekse overheid in gebreke zou geweest zijn wat betreft jullie toegang tot de noodzakelijke medische zorgen en/of psychologische bijstand, of dat deze ontoereikend zou geweest zijn.

De vaststelling dat er wat betreft u, uw vrouw en uw dochter F.(...) mogelijk indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van ernstige psychologische problemen ten gevolge van dit incident, doet hieraan geen afbreuk, aangezien u evenmin aantoont dat deze kwetsbaarheid het jullie dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig jullie rechten uit te oefenen of dat er een ernstig risico is dat jullie zouden terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid.,Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Opnieuw dient hier te worden benadrukt dat u en uw gezinsleden Griekenland hebben verlaten vooraleer jullie op de hoogte raakten van het gegeven dat jullie er internationale bescherming werd toegekend, hetgeen u en uw gezinsleden in een geheel andere situatie zou hebben geplaatst. Immers, zoals reeds werd opgemerkt, kan u als begunstigde van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden van onderdanen van Griekenland toegang kan krijgen tot (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Daarenboven is uit uw verklaringen aangaande uw vertrek uit Griekenland en uw verdere reis doorheen Europa duidelijk gebleken dat u wel degelijk over een grote mate van zelfredzaamheid beschikt en dat u ook bereid en in staat bent om voor zichzelf en uw gezin te zorgen. U verklaarde namelijk dat u zelf het initiatief nam om met uw gezin vanuit Lesbos naar Athene te vertrekken waar u de eerste twee nachten bij vrienden kon verblijven. U zorgde er vervolgens voor dat jullie zich daar konden registreren in het Skaramagas vluchtelingenkamp waardoor u opnieuw recht had op onderdak en een financiële bijdrage vanwege de Griekse autoriteiten. Ondertussen zamelden jullie familieleden in Iran geld in voor jullie verdere reis. U zocht zelf een smokkelaar, wat u volgens uw verklaringen erg veel moeite kostte om iemand te vinden die een gezin met kleine kinderen wilde meenemen. Toen u uiteindelijk een smokkelaar gevonden had, onderhandelde u nog met die persoon over de kostprijs van de reis. Na jullie aankomst in Zwitserland besloot u om daar ook niet te blijven, maar zocht u zelf opnieuw naar mogelijkheden en vervoermiddelen om naar Frankrijk en vervolgens verder naar België te reizen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 2, 3, 4).

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopie van uw Amayeshkaart, de kopie van de oude Iraanse vluchtelingenkaart van uw vader, de kopie van de Amayeshkaart van uw vader, de kopie van het document aangaande het verblijf van uw familie in een detentiekamp in Iran, de kopieën van verschillende getuigschriften van uw schoolopleiding in Iran, de kopie van de Amayeshkaart van uw schoonvader, de kopie van de Amayeshkaart van uw vrouw, de kopie van de oude Amayeshkaart van uw vrouw en de kopie van de taskara van uw vader bevatten persoonsgegevens van u, uw vrouw en andere familieleden en ook informatie met betrekking tot jullie verblijf in Iran, wat hier niet direct in twijfel getrokken wordt. De medische getuigschriften bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken op naam van uzelf, uw vrouw en jullie dochter F.(...) en het psychologisch attest op naam van uw vrouw d.d. 06/10/2020 opgesteld door mevr. K. Noest, psycholoog bij Solentra, bevestigen jullie psychologische problemen ten gevolge van het incident met uw vrouw in Griekenland, wat ook niet betwist wordt door het CGVS. De kopieën van jullie verblijfsdocumenten in Griekenland bevatten louter informatie aangaande jullie asielaanvraag daar, wat hier evenmin betwist wordt. De kopie van het paspoort van de smokkelaar en de kopie van het ontvangstbewijs van een geldbedrag van een wisselkantoor in Athene tenslotte bevatten ook geen informatie die bovenstaande argumentatie in positieve zin kan wijzigen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er geen feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan.".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève, van artikel 1 (2) van het Aanvullend Protocol betreffende de Status van de vluchtelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), van het gelijkheidsbeginsel, van het medisch onderzoek op grond van artikel 48/9, §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet en gewaarborgd in artikel 18, lid 1, § 2 van de Procedurerichtlijn 2013/32/EU, van de hoorplicht zoals gewaarborgd in artikel 41 Handvest, van artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet, van artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 12, eerste lid, b); 17, leden 3 en 5 en 31, lid 7, b) van de Asielprocedurerichtlijn 2013/32/EU, van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van de onderzoeksplicht, zoals gewaarborgd in artikel 10, lid 3 van de Asielprocedurerichtlijn 2013/32/EU, van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht.

2.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen te dezen geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is dan ook niet aan de orde.

2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

2.5. Verzoekende partijen betwisten in het verzoekschrift dat zij op de hoogte waren van het feit dat hen internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en zij er vertrokken zijn toen zij nog geen beschermingsstatuut hadden verkregen.

Te dezen treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze op goede gronden overweegt als volgt:
"*Uit de elementen die voorhanden zijn, met name de Eurodac Marked Hit d.d. 10/12/2019, blijkt dat u en uw vrouw reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Ofschoon u en uw vrouw aangaven hiervan niet eerder op de hoogte geweest te zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 2, 6 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 2), werd deze vaststelling niet betwist of weerlegd door jullie.".*

Redelijkerwijze kan echter worden verwacht dat verzoekende partijen minstens zelf kennis hebben van het procedureverloop in de lidstaat in kwestie evenals van de concrete uitkomst ervan op het niveau van de verleende status en daaraan verbonden verblijfsdocumenten, aangezien het hun persoonlijke situatie betreft en aangenomen kan worden dat zij ter zake de nodige interesse aan de dag zouden leggen. Uitgaan van het tegendeel zou overigens indruisen tegen de nood aan internationale bescherming die hen er initieel toe zou gedreven hebben om de eerdere procedure(s) waarvan sprake in te leiden.

Bijgevolg kan, zelfs zo wordt aangenomen dat verzoekende partijen, te goeder trouw zijnde, slechts op de hoogte waren van hun internationale beschermingsstatus in Griekenland op het ogenblik dat zij hiermee geconfronteerd werden tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 oktober 2020, worden vastgesteld dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet vereist dat de internationale beschermingsstatus in een EU-lidstaat reeds verleend was voor het verzoek om internationale bescherming in België, dat daarentegen de situatie dient te worden beoordeeld op het ogenblik van de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat "*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie"*. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

2.6. Uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissingen blijkt genoegzaam dat verzoekende partijen internationale bescherming genieten in Griekenland. Verzoekende partijen tonen het tegendeel niet aan.
Te dezen wordt in de bestreden beslissingen met recht gesteld:
"Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name de Eurodac Marked Hit d.d. 10/12/2019, blijkt dat u en uw vrouw reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Ofschoon u en uw vrouw aangaven hiervan niet eerder op de hoogte geweest te zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 2, 6 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 2), werd deze vaststelling niet betwist of weerlegd door jullie.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale)

huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u en uw vrouw als verzoekers om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er jullie internationale bescherming werd verleend, weliswaar geconfronteerd werden met bepaalde ernstige feiten en situaties, met name de erbarmelijke en onveilige levensomstandigheden in het vluchtelingenkamp Moria op Lesbos en het feit dat uw vrouw daar het slachtoffer werd van een verkrachting door een onbekende man. Ofschoon deze feiten zeker bijzonder ernstig en verwerpelijk te noemen zijn, moet in verband hiermee worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat jullie situatie

als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland betreft moet daarenboven benadrukt worden dat u en uw vrouw geen concrete, soortgelijke ervaringen doen gelden temeer aangezien jullie deze lidstaat reeds verlaten hebben nog vooraleer jullie kennis hebben genomen van de bescherming die jullie er verleend werd.

Bovendien moet er op gewezen worden dat uit uw verklaringen en die van uw vrouw gebleken is dat u naar aanleiding van de verkrachting van uw vrouw geen pogingen ondernomen hebt om enige hulp of bescherming vanwege de Griekse autoriteiten te verkrijgen. Zo verklaarde u, behalve met twee vrienden in het kamp en met de zogenaamde vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp, verder met niemand anders over dit incident gepraat te hebben. Ofschoon de vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp u wel degelijk aanraadde om klacht in te dienen op het politiebureau in Mytilene, hebt u dat niet gedaan. U lichtte ook niemand van de in het kamp aanwezige medewerkers van de Griekse autoriteiten of politieagenten in. U ging er gewoon van uit dat ze u toch niet konden helpen of beschermen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 7). Ook na jullie aankomst in het Skaramagas vluchtelingenkamp in Athene maakten jullie geen melding van dit incident (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 8 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 3-4). Bijgevolg kan u niet aantonen dat de Griekse autoriteiten, die nooit op de hoogte zijn geweest van het incident, in gebreke zouden gebleven zijn wat betreft jullie toegang tot de nodige politionele of gerechtelijke bijstand, of dat deze ontoereikend zou geweest zijn.

Wat de betreft de ernstige psychologische problemen waaraan uw vrouw en uw dochter F.(...) lijden ten gevolge van dit incident, maken jullie ook niet aannemelijk dat jullie hiervoor in Griekenland geen toegang zouden gekregen hebben tot de nodige medische zorgen en/of psychologische bijstand. Uit jullie verklaringen is namelijk gebleken dat jullie in het Skaramagas vluchtelingenkamp in Athene, waarvan jullie toch verklaarden dat de directeur zeker begrip toonde voor jullie moeilijke situatie en in het bijzonder voor de problematische mentale gezondheidstoestand van uw vrouw, niet eens geïnformeerd hebben naar de mogelijkheden om een arts of psycholoog te kunnen consulteren. Uw vrouw verklaarde dat het enkel jullie bedoeling was om een smokkelaar te zoeken en zo snel mogelijk Griekenland te verlaten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 8 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 4). Bijgevolg maken jullie niet aannemelijk dat de Griekse overheid in gebreke zou geweest zijn wat betreft jullie toegang tot de noodzakelijke medische zorgen en/of psychologische bijstand, of dat deze ontoereikend zou geweest zijn.

De vaststelling dat er wat betreft u, uw vrouw en uw dochter F.(...) mogelijk indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van ernstige psychologische problemen ten gevolge van dit incident, doet hieraan geen afbreuk, aangezien u evenmin aantoont dat deze kwetsbaarheid het jullie dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig jullie rechten uit te oefenen of dat er een ernstig risico is dat jullie zouden terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid.,Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Opnieuw dient hier te worden benadrukt dat u en uw gezinsleden Griekenland hebben verlaten vooraleer jullie op de hoogte raakten van het gegeven dat jullie er internationale bescherming werd toegekend, hetgeen u en uw gezinsleden in een geheel andere situatie zou hebben geplaatst. Immers, zoals reeds werd opgemerkt, kan u als begunstigde van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden van onderdanen van Griekenland toegang kan krijgen tot (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Daarenboven is uit uw verklaringen aangaande uw vertrek uit Griekenland en uw verdere reis doorheen Europa duidelijk gebleken dat u wel degelijk over een grote mate van zelfredzaamheid beschikt en dat u ook bereid en in staat bent om voor zichzelf en uw gezin te zorgen. U verklaarde namelijk dat u zelf het initiatief nam om met uw gezin vanuit Lesbos naar Athene te vertrekken waar u de eerste twee nachten bij vrienden kon verblijven. U zorgde er vervolgens voor dat jullie zich daar konden registreren in het Skaramagas vluchtelingenkamp waardoor u opnieuw recht had op onderdak en een financiële bijdrage vanwege de Griekse autoriteiten. Ondertussen zamelden jullie familieleden in Iran geld in voor jullie verdere reis. U zocht zelf een smokkelaar, wat u volgens uw verklaringen erg veel moeite kostte om iemand te vinden die een gezin met kleine kinderen wilde meenemen. Toen u uiteindelijk een smokkelaar gevonden had, onderhandelde u nog met die persoon over de kostprijs van de reis. Na jullie aankomst in Zwitserland besloot u om daar ook niet te blijven, maar zocht u zelf opnieuw naar mogelijkheden en vervoermiddelen om naar Frankrijk en vervolgens verder naar België te reizen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 2, 3, 4).

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopie van uw Amayeshkaart, de kopie van de oude Iraanse

vluchtelingenkaart van uw vader, de kopie van de Amayeshkaart van uw vader, de kopie van het document aangaande het verblijf van uw familie in een detentiekamp in Iran, de kopieën van verschillende getuigschriften van uw schoolopleiding in Iran, de kopie van de Amayeshkaart van uw schoonvader, de kopie van de Amayeshkaart van uw vrouw, de kopie van de oude Amayeshkaart van uw vrouw en de kopie van de taskara van uw vader bevatten persoonsgegevens van u, uw vrouw en andere familieleden en ook informatie met betrekking tot jullie verblijf in Iran, wat hier niet direct in twijfel getrokken wordt. De medische getuigschriften bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken op naam van uzelf, uw vrouw en jullie dochter F.(...) en het psychologisch attest op naam van uw vrouw d.d. 06/10/2020 opgesteld door mevr. K. Noest, psycholoog bij Solentra, bevestigen jullie psychologische problemen ten gevolge van het incident met uw vrouw in Griekenland, wat ook niet betwist wordt door het CGVS. De kopieën van jullie verblijfsdocumenten in Griekenland bevatten louter informatie aangaande jullie asielaanvraag daar, wat hier evenmin betwist wordt. De kopie van het paspoort van de smokkelaar en de kopie van het ontvangstbewijs van een geldbedrag van een wisselkantoor in Athene tenslotte bevatten ook geen informatie die bovenstaande argumentatie in positieve zin kan wijzigen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er geen feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *"gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn"* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, gesteld als volgt:
"83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).
84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).
85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.
86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).
87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke

waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97).”

Verzoekende partijen dienen overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat zij persoonlijk zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor zij in een situatie zouden terechtkomen die dermate ernstig is dat hun toestand op zich kan

worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het is niet aan verweerder om het tegendeel aan te tonen doch komt het aan verzoekende partijen toe om het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hen deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Verzoekende partijen wijzen in deze op de erbarmelijke levensomstandigheden waarin zij in opvangkampen hebben moeten leven, evenals de verkrachting waarvan tweede verzoekende partij aldaar het slachtoffer is geworden en laken zij dat de verwerende partij dit onvoldoende in rekening brengt. Zij verwijzen vervolgens naar algemene informatie, waaruit het erbarmelijk karakter op het vlak van tewerkstelling integratie, sociale bescherming, gezondheidszorg en huisvesting blijkt. Volgens verzoekende partijen toont de verwerende partij onvoldoende aan dat zij de nodige rechten kunnen doen gelden.

Waar verzoekende partijen verwijzen en citeren uit diverse landenrapporten en hekelen dat de verwerende partij zelf geen informatie heeft bijgebracht ter staving van hun standpunt wordt herhaalt dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet als enige voorwaarde stelt dat "*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie"*. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

Uit de door verzoekende partijen aangehaalde en voorliggende landeninformatie kan in dit kader, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen laten uitschijnen in het verzoekschrift, echter geenszins worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die eenzelfde profiel vertoont als verzoekende partijen (onder meer omwille van de toestand op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, bijstand, onderwijs, gezondheidszorg, discriminatie en racistisch geïnspireerde incidenten) zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partijen dienen zulks aldus *in concreto* en aan de hand van hun individuele situatie en persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Er kan niet worden ontkend dat uit de door verzoekende partijen aangehaalde informatie globaal blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden en dat er heel wat uitdagingen zijn voor de Griekse autoriteiten op het vlak van opvang, gezondheidszorg en integratie van vluchtelingen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland na een bepaalde periode veelal volledig zelf voor hun levensonderhoud moeten instaan en dat zij hierbij veel hindernissen moeten overwinnen.
Er is evenwel geen sprake van een doelbewuste politiek van discriminatie en achteruitstelling van erkende vluchtelingen in Griekenland. Zonder deze moeilijkheden te bagatelliseren, leest de Raad in deze rapporten geen situatie van *"tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken"*, waarbij deze "*tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken".*

Dat er geen sprake is van een dergelijke situatie, neemt niet weg dat er sprake is van een precaire situatie waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid is geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van Griekse statushouders. Hierbij is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terechtkomt (zie HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a. gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, punt 93, HvJ 19 maart 2019, Jawo, C-163/17, punt 95 en HvJ 16 juli 2020, M. Addis, C-517/17, punt 52). Zo kan bijvoorbeeld de medische situatie van statushouders hen – en degenen die noodgedwongen met de zorg voor hen zijn belast – bijzonder kwetsbaar maken. Hun lichamelijke of

psychische problemen kunnen een negatieve invloed hebben op de mate waarin zij zich zelfstandig staande kunnen houden in de maatschappij en hun rechten kunnen laten gelden.

In de bestreden beslissing wordt met recht gesteld:
"Uit de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u en uw vrouw als verzoekers om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er jullie internationale bescherming werd verleend, weliswaar geconfronteerd werden met bepaalde ernstige feiten en situaties, met name de erbarmelijke en onveilige levensomstandigheden in het vluchtelingenkamp Moria op Lesbos en het feit dat uw vrouw daar het slachtoffer werd van een verkrachting door een onbekende man. Ofschoon deze feiten zeker bijzonder ernstig en verwerpelijk te noemen zijn, moet in verband hiermee worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat jullie situatie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland betreft moet daarenboven benadrukt worden dat u en uw vrouw geen concrete, soortgelijke ervaringen doen gelden temeer aangezien jullie deze lidstaat reeds verlaten hebben nog vooraleer jullie kennis hebben genomen van de bescherming die jullie er verleend werd.

Bovendien moet er op gewezen worden dat uit uw verklaringen en die van uw vrouw gebleken is dat u naar aanleiding van de verkrachting van uw vrouw geen pogingen ondernomen hebt om enige hulp of bescherming vanwege de Griekse autoriteiten te verkrijgen. Zo verklaarde u, behalve met twee vrienden in het kamp en met de zogenaamde vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp, verder met niemand anders over dit incident gepraat te hebben. Ofschoon de vertegenwoordiger van de Afghanen in het kamp u wel degelijk aanraadde om klacht in te dienen op het politiebureau in Mytilene, hebt u dat niet gedaan. U lichtte ook niemand van de in het kamp aanwezige medewerkers van de Griekse autoriteiten of politieagenten in. U ging er gewoon van uit dat ze u toch niet konden helpen of beschermen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 7). Ook na jullie aankomst in het Skaramagas vluchtelingenkamp in Athene maakten jullie geen melding van dit incident (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 8 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 3-4). Bijgevolg kan u niet aantonen dat de Griekse autoriteiten, die nooit op de hoogte zijn geweest van het incident, in gebreke zouden gebleven zijn wat betreft jullie toegang tot de nodige politionele of gerechtelijke bijstand, of dat deze ontoereikend zou geweest zijn.

Wat de betreft de ernstige psychologische problemen waaraan uw vrouw en uw dochter F.(...) lijden ten gevolge van dit incident, maken jullie ook niet aannemelijk dat jullie hiervoor in Griekenland geen toegang zouden gekregen hebben tot de nodige medische zorgen en/of psychologische bijstand. Uit jullie verklaringen is namelijk gebleken dat jullie in het Skaramagas vluchtelingenkamp in Athene, waarvan jullie toch verklaarden dat de directeur zeker begrip toonde voor jullie moeilijke situatie en in het bijzonder voor de problematische mentale gezondheidstoestand van uw vrouw, niet eens geïnformeerd hebben naar de mogelijkheden om een arts of psycholoog te kunnen consulteren. Uw vrouw verklaarde dat het enkel jullie bedoeling was om een smokkelaar te zoeken en zo snel mogelijk Griekenland te verlaten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS man d.d. 16/10/2020, p. 8 en notities persoonlijk onderhoud CGVS vrouw d.d. 16/10/2020, p. 4). Bijgevolg maken jullie niet aannemelijk dat de Griekse overheid in gebreke zou geweest zijn wat betreft jullie toegang tot de noodzakelijke medische zorgen en/of psychologische bijstand, of dat deze ontoereikend zou geweest zijn.

De vaststelling dat er wat betreft u, uw vrouw en uw dochter F.(...) mogelijk indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van ernstige psychologische problemen ten gevolge van dit incident, doet hieraan geen afbreuk, aangezien u evenmin aantoont dat deze kwetsbaarheid het jullie dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig jullie rechten uit te oefenen of dat er een ernstig risico is dat jullie zouden terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid.,Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Opnieuw dient hier te worden benadrukt dat u en uw gezinsleden Griekenland hebben verlaten vooraleer jullie op de hoogte raakten van het gegeven dat jullie er internationale bescherming werd toegekend, hetgeen u en uw gezinsleden in een geheel andere situatie zou hebben geplaatst. Immers, zoals reeds werd opgemerkt, kan u als begunstigde van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden van onderdanen van Griekenland toegang kan krijgen tot (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Daarenboven is uit uw verklaringen aangaande uw vertrek uit Griekenland en uw verdere reis doorheen Europa duidelijk gebleken dat u wel degelijk over een grote mate van zelfredzaamheid beschikt en dat u ook bereid en in staat bent om voor zichzelf en

uw gezin te zorgen. U verklaarde namelijk dat u zelf het initiatief nam om met uw gezin vanuit Lesbos naar Athene te vertrekken waar u de eerste twee nachten bij vrienden kon verblijven. U zorgde er vervolgens voor dat jullie zich daar konden registreren in het Skaramagas vluchtelingenkamp waardoor u opnieuw recht had op onderdak en een financiële bijdrage vanwege de Griekse autoriteiten. Ondertussen zamelden jullie familieleden in Iran geld in voor jullie verdere reis. U zocht zelf een smokkelaar, wat u volgens uw verklaringen erg veel moeite kostte om iemand te vinden die een gezin met kleine kinderen wilde meenemen. Toen u uiteindelijk een smokkelaar gevonden had, onderhandelde u nog met die persoon over de kostprijs van de reis. Na jullie aankomst in Zwitserland besloot u om daar ook niet te blijven, maar zocht u zelf opnieuw naar mogelijkheden en vervoermiddelen om naar Frankrijk en vervolgens verder naar België te reizen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 2, 3, 4).

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopie van uw Amayeshkaart, de kopie van de oude Iraanse vluchtelingenkaart van uw vader, de kopie van de Amayeshkaart van uw vader, de kopie van het document aangaande het verblijf van uw familie in een detentiekamp in Iran, de kopieën van verschillende getuigschriften van uw schoolopleiding in Iran, de kopie van de Amayeshkaart van uw schoonvader, de kopie van de Amayeshkaart van uw vrouw, de kopie van de oude Amayeshkaart van uw vrouw en de kopie van de taskara van uw vader bevatten persoonsgegevens van u, uw vrouw en andere familieleden en ook informatie met betrekking tot jullie verblijf in Iran, wat hier niet direct in twijfel getrokken wordt. De medische getuigschriften bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken op naam van uzelf, uw vrouw en jullie dochter F.(...) en het psychologisch attest op naam van uw vrouw d.d. 06/10/2020 opgesteld door mevr. K. Noest, psychologe bij Solentra, bevestigen jullie psychologische problemen ten gevolge van het incident met uw vrouw in Griekenland, wat ook niet betwist wordt door het CGVS. De kopieën van jullie verblijfsdocumenten in Griekenland bevatten louter informatie aangaande jullie asielaanvraag daar, wat hier evenmin betwist wordt. De kopie van het paspoort van de smokkelaar en de kopie van het ontvangstbewijs van een geldbedrag van een wisselkantoor in Athene tenslotte bevatten ook geen informatie die bovenstaande argumentatie in positieve zin kan wijzigen."

De Raad concludeert dat niet blijkt dat de situatie in Griekenland zodanig ernstig is dat er sprake is van structurele tekortkomingen die de vereiste bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken. Verzoekende partijen tonen het bestaan niet aan van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij bij een terugkeer naar Griekenland, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, worden blootgesteld aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Hieruit volgt dat van verzoekende partijen, als individuele statushouder, kan worden verwacht dat zijzelf de nodige initiatieven nemen om de voorkomende problemen te verhelpen en hun rechten te laten gelden.

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat verwerende partij onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de ernstige feiten en omstandigheden waarmee zij gedurende hun procedureverloop in Griekenland werden geconfronteerd, met name wat betreft de beoordeling van de redenen waarom zij in de onmogelijkheid zouden verkeren om er terug te keren, wordt opgemerkt dat deze "*bijzonder ernstige en verwerpelijke feiten*" niet meteen betwist worden, maar dat de bestreden beslissingen dienaangaande terecht poneren dat "*deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context*" en "*niet zonder meer representatief* [zijn] *voor de kwalificatie en beoordeling van* [hun] *situatie als begunstigde van internationale bescherming.*" Het betreft immers de actualiteit en effectiviteit van de internationale bescherming die verzoekende partijen nadien werd verleend in Griekenland die aan de basis ligt van de niet-ontvankelijkheid van onderhavig verzoek, waar verzoekende partijen de actualiteit van deze bescherming zoals gezegd niet betwisten noch weerleggen, en zij wat hun situatie *als begunstigden* van internationale bescherming in Griekenland géén concrete, soortgelijke ervaringen hebben (kunnen) doen gelden waaruit afgeleid kan worden dat de bescherming niet effectief zou zijn.

Nog daargelaten verzoekende partijen in voorliggend geval, zonder overtuigende verklaring, géén concrete pogingen hebben ondernomen om ter zake enige hulp of bescherming vanwege de Griekse autoriteiten te verkrijgen naar aanleiding van het incident met een onbekende Afghaanse belager terwijl zulks hen nochtans aangeraden werd door de vertegenwoordiger van de Afghaanse gemeenschap in het kamp en zij al evenmin enige concrete stap gezet hebben om in dit verband psychisch-medische zorgen te verkrijgen, dient te worden opgemerkt dat hun status als persoon die internationale bescherming geniet, grondig verschilt van de status van een verzoeker om internationale bescherming. Griekenland is als EU-lidstaat immers gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen

inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers status en waarvan hij gebruik kan maken. Verzoekende partijen tonen niet aan dat zij opnieuw zullen worden geconfronteerd met de omstandigheden waar zij voor het bekomen van internationale bescherming mee te kampen hadden.

Voor zover verzoekende partijen suggereren dat het niettemin onverkort aan verweerder toekomt om deze gebeurtenissen, of meer bepaalde de psychisch-medische weerslag ervan op het functioneren van het gezin in rekening te brengen bij de beoordeling van de vraag of er desgevallend sprake is van een omstandigheid die tot gevolg heeft dat verzoekende partijen vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, zouden terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, verwijst de Raad naar de motieven vervat in de aangevochten beslissingen waar deze luiden als volgt: "[…] *zoals reeds werd opgemerkt, kan u als begunstigde van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden van onderdanen van Griekenland toegang kan krijgen tot (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Daarenboven is uit uw verklaringen aangaande uw vertrek uit Griekenland en uw verdere reis doorheen Europa duidelijk gebleken dat u wel degelijk over een grote mate van zelfredzaamheid beschikt en dat u ook bereid en in staat bent om voor zichzelf en uw gezin te zorgen. U verklaarde namelijk dat u zelf het initiatief nam om met uw gezin vanuit Lesbos naar Athene te vertrekken waar u de eerste twee nachten bij vrienden kon verblijven. U zorgde er vervolgens voor dat jullie zich daar konden registreren in het Skaramagas vluchtelingenkamp waardoor u opnieuw recht had op onderdak en een financiële bijdrage vanwege de Griekse autoriteiten. Ondertussen zamelden jullie familieleden in Iran geld in voor jullie verdere reis. U zocht zelf een smokkelaar, wat u volgens uw verklaringen erg veel moeite kostte om iemand te vinden die een gezin met kleine kinderen wilde meenemen. Toen u uiteindelijk een smokkelaar gevonden had, onderhandelde u nog met die persoon over de kostprijs van de reis. Na jullie aankomst in Zwitserlan besloot u om daar ook niet te blijven, maar zocht u zelf opnieuw naar mogelijkheden en vervoermiddelen om naar Frankrijk en vervolgens verder naar België te reizen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 2, 3, 4).*"

Verzoekende partijen tonen gelet op wat voorafgaat niet aan dat zij louter omwille van hun gezondheidstoestand bij een terugkeer naar Griekenland vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen. De Raad benadrukt hierbij dat tweede verzoekende partij en haar dochter bij een terugkeer naar Griekenland kunnen rekenen op de ondersteuning van het gezin.

Onder verwijzing naar het arrest *M.S.S. t. België en Griekenland* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens d.d. 21/1/2011, doen verzoekende partijen gelden dat "[r]"*echtspraak en rechtsleer zijn het erover eens dat elke asielzoeker die internationale bescherming aanvraagt,* op zich *reeds als kwetsbaar moeten worden beschouwd en dat de asielinstanties met de bijzondere kwetsbaarheden van individuele asielzoekers rekening dienen te houden bij de beoordeling van de nood aan bescherming.*" Bovendien, stellen verzoekende partijen dat, "[v]*erschillende Europese en nationale bepalingen verplichten de Belgische asielinstanties om deze kwetsbaarheid eigen aan asielzoekers in overweging te nemen.*"

Voor zover verzoekende partijen hiermee menen dat verwerende partij met de bijzondere kwetsbaarheden van individuele asielzoekers rekening dient te houden, beperken zij zich tot een dergelijke algemene opmerking, doch tonen niet concreet aan dat de verwerende partij hier *in casu* geen rekening heeft gehouden.

Verzoekende partijen argumenteren weliswaar op algemene wijze verder dat artikel 10 lid 3 d) Herschikte Procedurerichtlijn de mogelijkheid voorziet dat de dossierbehandelaar advies kan inwinnen van deskundigen over speciale kwesties zoals o.a. medische kwesties, hetgeen onder meer impliceert dat dossierbehandelaars medische experten (psychologen, psychiaters) moeten kunnen consulteren wanneer een slachtoffer van verkrachting een uitgebreid medisch rapport voorlegt of dat zij advies kunnen inwinnen over een bepaald ziektebeeld zoals PTSS, enz, maar tonen niet concreet aan op welke wijze dit in hun hoofde afbreuk zou kunnen doen aan de gedane vaststellingen

Waar verzoekers erop wijzen dat het nieuwe artikel 18, lid 1, § 2 van de herschikte Procedurerichtlijn dat werd omgezet in artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet voorziet dat de asielinstanties, met toestemming van de asielzoeker, een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade kunnen regelen indien zij dit relevant achten voor de beoordeling van de asielaanvraag, terwijl de verwerende partij in de praktijk niet over een dergelijke mogelijkheid beschikt en artikel 48/9, § 2 en § 4 bijgevolg dode letter is gebleven, dient te worden opgemerkt dat artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet – in tegenstelling tot wat verzoekende partijen poneren – géén omzetting vormt van

artikel 18 van de Asielprocedurerichtlijn 2013/32/EU. Deze bepaling betreft immers een andere aangelegenheid en werd naar Belgisch recht omgezet in artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet, ingevoerd door artikel 11 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (inwerkingtreding op 22 maart 2018), dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de mogelijkheid geeft om de verzoeker om internationale bescherming te vragen zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, indien dit door hem relevant geacht wordt. Dit betreft hoe dan ook géén wettelijke verplichting in hoofde van de commissaris-generaal. Bovendien wordt de waarachtigheid van de aanval waarvan tweede verzoekende partij voorafgaand aan haar vertrek uit Griekenland het slachtoffer is geworden, of wat dat betreft van bepaalde (geattesteerde) medisch-psychische gevolgen die dit voor haar en de minderjarige dochter teweegbrengt, niet betwist. *In casu* is de commissaris-generaal van oordeel dat deze elementen niet van aard zijn om het vermoeden van de effectiviteit en gelijkwaardigheid van de internationale bescherming die in Griekenland verleend werd te weerleggen. Het aanvoeren van de schending van het medisch onderzoek om grond van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet is dan ook niet dienstig.

Voor zover tweede verzoekende partij suggereert dat zij omwille van haar medisch-psychische gezondheidstoestand niet in de mogelijkheid verkeerde om op volwaardige wijze aan het procedureverloop – met name haar persoonlijk onderhoud deel te nemen – of betrouwbare verklaringen af te leggen, en zich beroept op een schending van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, dat evenwel een omzetting naar Belgisch recht vormt van artikel 24 van de Asielprocedurerichtlijn 2013/32/EU (zie *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 2548/001, 54), en in dit opzicht een theoretische uiteenzetting geeft oer de samenwerkingsplicht, dient te worden opgemerkt dat zulks betrekking heeft op de vraag of er in hoofde van tweede verzoekende partij eventuele bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld die het verlenen van specifieke steunmaatregelen afdwingen opdat zij aanspraak kan maken op de rechten en kan voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit het procedureverloop met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming, i.e. de zogenaamde “beoordeling bijzondere procedurele noden”.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekende partij als volgt bepaalt “*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Uit een door u voorgelegd psychologisch attest d.d. 06/10/2020 opgesteld door mevr. K. Noest, psychologe van Solentra, blijkt namelijk dat u posttraumatische stressklachten hebt wat resulteert in een depressieve, angstige stemming, geheugenverlies en een gebrekkige concentratie. Het attest stelt voorts dat uw psychische toestand ook een impact kan hebben op de manier waarop u uw verhaal brengt waardoor enige voorzichtigheid en ondersteuning aangewezen is. Om aan deze noden op passende wijze tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd tijdens het persoonlijk onderhoud door de protection officer begrip getoond voor uw psychologische problemen en werden de vragen aangaande bepaalde traumatische aspecten van uw asielrelaas u ook met de nodige omzichtigheid gesteld. Er werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud ook de mogelijkheid geboden om aan te geven telkens wanneer u pauze wenste of als u even het lokaal wilde verlaten. U stelde dat u het zeker zou melden als u iets nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat het onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.” waaruit blijkt dat de commissaris-generaal, in lijn met het in artikel 49 Vreemdelingenwet gestelde, op grond van het geheel van de gegevens die in het administratief dossier voorhanden zijn, weliswaar bepaalde bijzondere procedurele noden in hoofde van tweede verzoekende partij heeft vastgesteld en zodoende ook een aantal steunmaatregelen heeft verleend om haar in het kader van haar procedureverloop tegemoet te komen teneinde te verzekeren dat zij aanspraak kan maken op de rechten en kan voldoen aan de verplichtingen die eruit voortvloeien. De bestreden beslissing licht hierbij aansluitend bovendien toe waarom de door tweede verzoekende partij aangehaalde verschoningsgronden en medische bewijsvoering *in fine* niet van aard zijn om afbreuk te doen aan het gegeven dat ervan uitgegaan kan worden dat zij genoegzaam in de mogelijkheid werd gesteld en

verkeerde om naar behoren aan de procedure deel te nemen, om haar motieven op nuttige wijze kenbaar te maken en de commissaris-generaal er redelijke, correcte, en duidelijke vaststellingen aan heeft kunnen verbinden.

Waar verzoekende partijen tegenwerpen dat "*dossierbehandelaars medische experten (psychologen, psychiaters) moet kunnen consulteren*" terwijl artikel 48/9, § § 2 en 4 in de praktijk dode letter zijn gebleven, wordt opgemerkt dat § § 2 en 4 van artikel 48/9 Vreemdelingenwet respectievelijk stipuleren dat "[…] *een ambtenaar geneesheer of een andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, aangewezen door de minister of zijn gemachtigde,* [kan] *via een medisch onderzoek aanbevelingen doen betreffende de bijzondere procedurele noden die een verzoeker om internationale bescherming kan behoeven, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk*" en "[d]*e ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen*." Het wordt benadrukt dat óók hier de "aanbevelingen op grond van medisch onderzoek" een loutere mogelijkheid betreffen waartoe de minister of diens gemachtigde, dan wel de commissaris-generaal kan beslissen voor zover zij dit nuttig of opportuun achten bij het vaststellen of identificeren van eventuele bijzondere procedurele noden en/of het verlenen van bepaalde specifieke steunmaatregelen teneinde een optimaal procedureverloop te garanderen. Het betreft geenszins een wettelijke verplichting om een dergelijk (bijkomend) medisch onderzoek te gelasten, zoals overigens blijkt uit § 6 van diezelfde bepaling, waar deze luidt: "*De vaststelling* […] *dat verzoeker overeenkomstig § 2 niet medisch werd onderzocht, verhindert niet dat de procedure verder wordt behandeld overeenkomstig artikel 51/10 of belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet om een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming*", hetgeen *a fortiori* geldt in het geval, zoals *in casu*, de commissaris-generaal de eventuele bijzondere procedurele noden voldoende heeft kunnen inschatten en vaststellen op grond van de elementen in het administratief dossier, evenals adequaat heeft kunnen vaststellen welke passende steunmaatregelen genomen konden worden. In dit verband moet overigens het belang onderstreept worden voor de verzoeker om internationale bescherming "*om in de eerste plaats zelf te voldoen aan zijn medewerkingsplicht en een correct en reëel zicht te bieden op zijn situatie* […]. *Dit kadert ook in de informatie- en medewerkingsplicht van de verzoeker om internationale bescherming, van wie verwacht kan worden dat hij van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek en waarbij het aan hem is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er kan beslist worden over zijn verzoek om internationale bescherming en in voorkomend geval de passende steun kan worden voorzien voor zover de verzoeker hier nood aan heeft en voor zover zijn bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond*" (*Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 2548/001, 55). Zij er overigens aan herinnerd dat "[d]*e 'passende steun' die de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal verlenen indien de verzoeker wordt geïdentificeerd als een verzoeker die bijzondere procedurele noden heeft, omvat volgens overweging 29 van de richtlijn het verlenen van voldoende tijd, het tot stand brengen van de nodige voorwaarden voor de daadwerkelijke toegang tot de procedures en voor het aanvoeren van de elementen ter staving van hun verzoek om internationale bescherming*" (*Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 2548/001, 58) ; maatregelen waaraan blijkens de bestreden beslissing voldaan werd gelet op de volgende motivering: "*Uit een door u voorgelegd psychologisch attest d.d. 06/10/2020 opgesteld door mevr. K. Noest, psychologe van Solentra, blijkt namelijk dat u posttraumatische stressklachten hebt wat resulteert in een depressieve, angstige stemming, geheugenverlies en een gebrekkige concentratie. Het attest stelt voorts dat uw psychische toestand ook een impact kan hebben op de manier waarop u uw verhaal brengt waardoor enige voorzichtigheid en ondersteuning aangewezen is. Om aan deze noden op passende wijze tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd tijdens het persoonlijk onderhoud door de protection officer begrip getoond voor uw psychologische problemen en werden de vragen aangaande bepaalde traumatische aspecten van uw asielrelaas u ook met de nodige omzichtigheid gesteld. Er werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud ook de mogelijkheid geboden om aan te geven telkens wanneer u pauze wenste of als u even het lokaal wilde verlaten. U stelde dat u het zeker zou melden als u iets nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/10/2020, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat het onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten.*"

Voorts ziet de Raad niet in op welke wijze verzoekers nuttig kunnen aanvoeren dat de "*psychiatrische en psychologische problemen een negatieve impact* [kunnen] *hebben op de weergave van de traumatische herinneringen en aldus op de individuele bekwaamheid om het asielrelaas te vertellen*", dat "[t]*egenpartij geeft trouwens nergens in haar bestreden beslissing aan hoe er rekening werd gehouden met het feit dat er – zonder verklaarbare reden – tussen de asielaanvraag en het persoonlijk onderhoud maar liefst 10 maanden is verlopen, terwijl dit uitzonderlijk lange tijdsverloop een niet onaanzienlijke invloed kan hebben op een getrouw en volledig relaas van iemand die zoals verzoekster, omwille van haar ziekte en de medicatie ter behandeling ervan, cognitieve stoornissen ondervindt, zoals stoornissen van het korte en lange termijngeheugen, dissociatie, edm.*", *"dat er uit haar administratief dossier evenmin blijkt dat de dossierbehandelaar van tegenpartij tot een dergelijke beoordeling in staat is zonder een voorafgaande evaluatieverslag van een specialist, zonder over de vereiste medische capaciteiten te beschikken of zonder door middel van een bijkomen gehoor verzoeksters mentale capaciteiten te verifiëren"* en dat *"reeds [werd] erkend dat degelijke opgestelde medische stukken een begin van bewijs kunnen uitmaken van het door verzoekster aangevoerde vervolgingsrelaas"* onder verwijzing naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, de rechtspraak van de Raad en richtlijnen van de *International Association of Refugee Law Judges.*
Zoals reeds aangehaald wordt de waarachtigheid van de door verzoekende partijen aangehaalde feiten en omstandigheden in Griekenland niet betwist, doch worden deze niet van die aard bevonden dat zij de niet ontvankelijkheid van het verzoek in de weg staan. Verzoekende partijen tonen overigens niet aan met welke concrete elementen er geen rekening werd gehouden.

Wat betreft het gegeven dat verzoekende partijen naar eigen zeggen niet weten of de *protection officers* die een verzoek "*van een kwetsbare groep behandelen (zoals in casu verzoekster) de nodige opleiding in de zin van artikel 4 lid 3 van de herschikte Procedurerichtlijn van 26 juni 2013 juncto artikel 3 § 2 in fine KB Procedurebesluit CGVS van 11 juli 2003 hebben genoten*", wordt opgemerkt dat artikel 3, § 2 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: "*Binnen het Commissariaat-generaal wordt een kennis- en leercentrum opgericht dat aan de ambtenaren een basisopleiding en voortgezette vorming geeft betreffende onder meer de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, de Conventies betreffende de rechten van de mens, de Conventies betreffende de rechten van de mens die België binden evenals de andere beschermingsgronden die in de wet zijn voorzien. Hiertoe behoort een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.*" In beginsel moet dan aangenomen worden dat elke *protection officer* een relevante opleiding heeft genoten en over de nodige vaardigheden beschikt om een persoonlijk onderhoud in goede banen te leiden, zoals ook *in casu*. Verzoekende partijen tonen overigens niet concreet aan dat er in onderhavig geval problemen zijn gerezen met betrekking tot de desbetreffende *protection officer*, derwijze dat hun procedurele rechten zouden geschonden zijn of dat dit van invloed zou kunnen geweest zijn op de bestreden beslissingen.

Waar verzoekende partijen argumenteren dat "*door een continue blootstelling aan traumatische verhalen, in hoofde van de besluitvormer het risico bestaan op verlies van empathie of op de ontwikkeling van defensiemechanismen die nefast zijn voor de neutraliteit en een onbevoordeelde ingesteldheid* […] [en] *dit laatste kan op zijn beurt ook een nefaste impact hebben op het besluitvorminsproces*", wordt opgemerkt dat verzoekende partijen zich beperken tot een algemene en suggestieve kritiek die zij geenszins op voldoende wijze concretiseren. Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij enigerlei uitkomst van de beslissing in hoofde van een verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Het in zeer algemene bewoordingen bekritiseren van de bestreden beslissingen zonder *in concreto* te duiden waar deze kritiek precies tegen gericht is, kan de motieven van de bestreden beslissingen uiteraard niet weerleggen. In tegenstelling tot wat wordt opgeworpen in het verzoekschrift, blijkt uit de bestreden beslissingen afdoende dat bij de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming rekening werd gehouden met hun persoonlijke situatie en omstandigheden, zoals deze worden weergegeven in de medische stukken die zich in het administratief dossier bevinden en zoals deze zijn gebleken tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Uit deze notities van het persoonlijk onderhoud, dewelke een zo getrouw mogelijke weergave zijn van de gestelde vragen, de gegeven antwoorden en het algemene verloop van het onderhoud, en die gezien

de omvang en duur van de uitwisseling en interactie tussen tweede verzoekende partij en de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal redelijkerwijze een valabel en gedegen ijkpunt en beeld vormen met betrekking tot haar procedurele vaardigheden en mogelijkheden, blijkt evenwel dat verzoekster in staat was het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, coherente, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen.

Voor zover verzoekers verder verwijzen naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en refereren aan de *Guidelines on the Judical Approach to Expert Medical Evidence* van de International Association of Refugee Law Judges d.d. juni 2010 waarin "*werd reeds erkend dat degelijk opgestelde medische stukken een begin van bewijs kunnen uitmaken van het door verzoeker aangevoerde vervolgingsrelaas. En dat men de bewijskracht van een medisch getuigschrift niet kan ontnemen, louter op basis van het motief dat deze kwetsbaarheid het verzoekers dermate moeilijk maakt om zich (in Griekenland) staande te houden en zelfstandig hun rechten uit te oefenen of dat er een ernstig risico is dat zij zouden terechtkomen in levensomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest. Men dient nog steeds alle andere objectieve elementen in het dossier te onderzoeken",* wordt opgemerkt dat verzoekende partijen zich te dezen beperken tot een theoretisch betoog doch nalaten om een en ander te betrekken op de concrete motieven en vaststellingen in de bestreden beslissingen.

Verzoekende partijen stellen zich de vraag waarom hun verzoek, gelet op het kwetsbaar profiel en de bijzondere procedurele noden in hoofde van tweede verzoekende partij duidelijk niét met voorrang werd behandeld, zoals wordt voorgeschreven door artikel 31, lid 7, onder b) van de Asielprocedurerichtlijn en artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en waar "*de wet tevens voorziet in zeer korte oproepingstermijnen.*" Evenmin is het temporeel procedureverloop in voorliggend geval volgens verzoekende partijen in lijn met het beleid dat verwerende partij zichzelf voorop heeft gesteld waardoor het gelijkheidsbeginsel geschonden is. Verzoekende partijen argumenteren verder dat er "*op dit moment is er sprake van een 2e lockdown (met ingang van 2/11/20 t.e.m. zondag 13/12/20) doch hanteert zij alweer een ander beleid dan bij de 1e lockdown. Verzoekers vragen zich aldus af waarom dat tegenpartij geen toepassing maakt van het artikel 57/5 quater, 3e, 5e lid Vw zoals ze bij de 1e lockdown heeft gedaan ? De situatie is immers dezelfde.* […] *Ook op dit punt menen verzoekers dat het gelijkheidsbeginsel geschonden is. Immers heeft zij pas kennis gekregen van de notities op 05/11/20 dus in deze 2e lockdown...",* hetgeen volgens verzoekende partijen tevens een inbreuk vormt op de hoorplicht zoals gewaarborgd in artikel 41 Handvest. Verzoekende partijen wijzen opnieuw naar de traumatische ervaring waarvan tweede verzoekende partij in Griekenland het slachtoffer is geworden en de psychische en fysieke problemen die dit in haar hoofde evenals in hoofde van hun minderjarige dochter teweegbrengt en waaromtrent zij medische stavingsstukken hebben bijgebracht, die uitwijzen dat zij beiden actueel in begeleiding zijn in België en dit een noodzaak betreft.
Tweede verzoekende partij stelt zich de vraag hoe het mogelijk is dat zij die zo'n traumatische gebeurtenis heeft meegemaakt aldaar, wordt teruggestuurd naar diezelfde plaats. Mede gelet op de aanwezigheid van de minderjarige dochter, die getuige was van de verkrachting van haar moeder, dient de nodige omzichtigheid aan de dag te worden gelegd. Het kan volgens verzoekende partijen vervolgens niet volstaan dat het Commissariaat-generaal de bewijslast volledig op de schouders legt van zulke kwetsbare profielen en gewoonweg motiveert dat het aan verzoekende partijen toekomt om aan te tonen dat zij niet kunnen rekenen op de gezondheidszorg in Griekenland. Verzoekende partijen wijzen in dit verband opnieuw naar landeninformatie (AIDA/ECRE, Country Report: Greece d.d. 6/2020 en European Public Health Alliance, Access to health is a luxury for stranded refugees in Greece d.d. 31/3/2020*)* om te argumenteren dat *"de toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland voor erkende vluchtelingen op allerlei manieren gehinderd wordt"* of dat "*de toegang tot psychologische zorg in Griekenland voor erkend vluchtelingen,* onbestaande *is*." Ook verwijzen verzoekende partijen naar een arrest van de Raad met referentie 231 210 van 14 januari 2020 om te illustreren dat "*de gezondheidstoestand van verzoekers, samengenomen met de penibele levensomstandigheden in Griekenland, een gedegen onderzoek vereisen.*"

Wat betreft de argumentatie dat de procedurele noden in hoofde van tweede verzoekende partij niet met voorrang werden behandeld, zoals wordt voorgeschreven door artikel 31, lid 7, onder b) van de Asielprocedurerichtlijn en artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en waar "*de wet tevens voorziet in zeer korte oproepingstermijnen"*, benadrukt de Raad dat krachtens artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal zijn beslissingen in beginsel dient te

nemen binnen een termijn van 15 werkdagen. Dit betreft evenwel een termijn van orde en de Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, brengt het overschrijden van die termijn van 15 werkdagen géén verlies van bevoegdheid met zich mee. Uit het niet nemen van een beslissing tot niet ontvankelijk verzoek binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid gestelde termijn, of het onbenut laten van de loutere mogelijkheid om gebruik te maken van een verkorte oproepingstermijn zoals voorzien in artikel 7, § 5 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003, kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal niet langer gebruik kan maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Overigens heeft, door het overschrijden van die termijn van 15 werkdagen, de langere duur van de procedure als gevolg dat verzoekende partijen hierdoor langer gevrijwaard zijn van een eventuele terugkeer naar Griekenland evenals langer aanvullende stukken kunnen verzamelen ter staving van hun verzoek.

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat "*tegenpartij tijdens de 1e lockdown (in casu voor de CGVS ging dit in op 13 maart tot 07 juni 20; heropening CGVS op maandag 08/06/20) de beslissing* [nam] *om geen toepassing te maken van artikel 57/5 quater, § 3, vijfde lid Vw om verzoekers en hun advocaten de kans te bieden hun eventuele opmerkingen later te maken wanneer dat mogelijk is. Zij kunnen deze opmerkingen die zij nuttig achten in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij uw Raad. Dit geldt voor kopiëen van notities van het persoonlijk onderhoud die vanaf 2/03/20 t.e.m. 31 juli per aangetekende brief zijn verstuurd.*
(…) *Welnu op dit moment is er sprake van een 2e lockdown (met ingang van 2/11/20 t.e.m. zondag 13/12/20) doch hanteert zij alweer een ander beleid dan bij de Ie lockdown. Verzoekers vragen zich aldus af waarom dat tegenpartij geen toepassing maakt van het artikel 57/5 quater, 3e, 5e lid Vw zoals ze bij de Ie lockdown heeft gedaan?*", en de schending van het gelijkheidsbeginsel hieruit afleiden doen zij geen afbreuk aan artikel 57/5*quater*, § 4 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat wanneer, zoals *in casu*, artikel 57/6, § 3 wordt toegepast, een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming, hetgeen noodzakelijkerwijze impliceert dat verzoekende partijen eventuele argumenten en kritieken alsnog kunnen doen gelden in het kader van onderhavige beroepsprocedure in volle rechtsmacht.

Verder dient te worden opgemerkt dat het gelijkheidsbeginsel enkel dan geschonden kan zijn wanneer er sprake is van vergelijkbare situaties die op een verschillende wijze worden behandeld. Er is voorts geen sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer het onderscheid dat de wetgever voor vergelijkbare situaties heeft gemaakt gestoeld is op objectieve criteria, wanneer de ongelijke behandeling een legitiem doel nastreeft, wanneer het gemaakte onderscheid adequaat of pertinent is om het nagestreefde legitiem doel te bereiken en wanneer de ongelijke behandeling proportioneel is ten aanzien van het nagestreefde doel. Verzoekende partijen tonen, mede gelet op het voorgaande, geheel niet aan dat *in casu* aan de voorwaarden zou zijn voldaan opdat het gelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden.

Niettegenstaande verzoekende partijen uit voormede argumenten eveneens een schending van het hoorrecht afleiden en voorts een theoretische uiteenzetting houden omtrent het hoorrecht en de toepassing van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese stelt de Raad vast dat verzoekende partijen wel degelijk werden gehoord. De schending van het hoorrecht wordt niet aangetoond.

Dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar Griekenland verhinderd zouden worden om hun meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat zij persoonlijk zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor zij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat hun toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus, gelet op wat voorafgaat in het geheel niet aangetoond.

Hoe dan ook tonen verzoekende partijen niet concreet aan dat, zo dit al zo zou zijn, zij zich in dit kader niet zouden kunnen beroepen op de hulp en ondersteuning vanwege de Griekse autoriteiten of de in Griekenland aanwezige hulporganisaties. Verder kan op basis van de verklaringen en informatie aangereikt door verzoekende partijen niet worden aangenomen en tonen verzoekende partijen niet aan dat hun situatie hierin zou verschillen van deze van de Griekse onderdanen en dat dit (louter) toe te

schrijven zou zijn aan hun hoedanigheid van begunstigden van internationale bescherming en/of hun herkomst. Evenmin maken verzoekende partijen aannemelijk dat zij bij een eventueel gebrekkig of nalatig handelen van de Griekse autoriteiten hun rechten ter zake in Griekenland niet zouden kunnen doen gelden middels de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en Europese regelgeving hen daartoe bieden.

De Raad benadrukt voorts dat Italië als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in rechten en voordelen die verbonden zijn aan de internationale beschermingsstatus zoals voorzien bij het Gemeenschappelijk Europees Asiel Systeem (GEAS). Er kan dan ook van uitgegaan worden dat verzoekende partijen, die in Griekenland een beschermingsstatus verkregen, er geen gegronde vrees voor vervolging hebben noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement genieten, dat aan hun beschermingsstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat hun levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partijen verhinderd zouden zijn om opnieuw tot het grondgebied van Italië te worden toegelaten. Het Hof van Justitie heeft hierbij overwogen (HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland, punt 88) dat *"[w]anneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".* Het is dus in de eerste plaats aan verzoekende partijen om concrete gegevens voor te leggen die mogelijk door objectieve en actuele informatie kan aangevuld worden.

2.7. De Raad besluit dat verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk maken dat de bescherming die hen in Griekenland wordt verleend ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico lopen op vervolging in de Vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partijen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 16 oktober 2020 de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door een advocaat. Zij werden tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat hen reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kregen de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.9. Gelet op hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

2.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	C. DIGNEF